

Sygn. akt: XU-641/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 11 kwietnia 2013r. we W.

sprawy z odwołania **M. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 16 października 2012r.

znak: (...)

w sprawie **M. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 16 października 2012r. znak: (...) i przyznaje wnioskodawczyni M. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 26 sierpnia 2012r. do 10 października 2012r. i nadal.
2. zasądza od str. pozwanej na rzecz wnioskodawczyni koszty zastępstwa procesowego w kwocie 120,00 zł.

Sygn. akt X U 641 /12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 16 października 2012r. odmówił ubezpieczonej M. M. przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 sierpnia 2012r. do 10 października 2012r. i nadal.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni podniosła, że wydana decyzja jest niezgodna ze stanem faktycznym, gdyż w okresie orzeczonej niezdolności do pracy chorowała na różne choroby. W uzasadnieniu swego stanowiska wnioskodawczyni wskazała, że w tym czasie przebywała na zasiłku chorobowym z powodu zaawansowanych zmian zwyrodnieniowo – zniekształcających kręgosłupa, a następnie przeszła zabieg alloplastyki stawu biodrowego.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania wnioskodawczyni.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresie od 13 stycznia 2012r. do 27 lutego 2012r., a następnie ponownie od 12 kwietnia 2012r. do 10 października 2012r. i niezdolność ta ma związek z niezdolnością orzekaną do 27 lutego 2012r. Zdaniem strony pozwanej wnioskodawczyni

z dniem 25 sierpnia 2012r. wykorzystała okres zasiłkowy w ilości 182 dni. Zdaniem strony pozwanej brak jest podstaw do wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 26 sierpnia 2012r. do 10 października 2012r. i nadal.

Zdaniem strony pozwanej decyzja z dnia 16 października 2012 roku została wydana w sposób prawidłowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. M. w okresie od 13 stycznia 2012r. do 27 lutego 2012r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy. Powodem orzekanej niezdolności do pracy był przewlekły zespół bólowy kręgosłupa w odcinku lędźwiowo – krzyżowym na tle zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych. Jednostka chorobowa oznaczona jest symbolem M47. Następna niezdolność do pracy powstała od dnia 12 kwietnia 2012r. i trwała do dnia 10 października 2012r. z powodu zmian zwyrodnieniowych bioder i z symbolem choroby M-16.

Lekarz Orzecznik ZUS dokonał analizy dokumentacji medycznej z gabinetów lekarskich, w których wnioskodawczyni była leczona i w dniu 01 października 2012r. podjął decyzję, że niezdolność do pracy wnioskodawczyni od dnia 13 stycznia 2012r. do 27 lutego 2012r. ma związek z niezdolnością do pracy orzeczoną od dnia 12 kwietnia 2012r. do 10 czerwca 2012r. Zdaniem strony pozwanej okres zasiłkowy dla wnioskodawczyni należy liczyć od dnia 13 stycznia 2012r. i taką informację strona pozwana przekazała pracodawcy wnioskodawczyni.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS.

2) przesłuchanie wnioskodawczyni – k.19v as.

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2012r. Sąd dopuści dowód z opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy niezdolność do pracy wnioskodawczyni od dnia 13 stycznia 2012r. do 27 lutego 2012r. ma związek z niezdolnością do pracy orzeczoną w okresie od 12 kwietnia 2012r. do 10 października 2012r., czy też niezdolność do pracy od dnia 12 kwietnia 2012r. do 10 października 2012r. spowodowana jest inną jednostką chorobową i czy w związku z tym wnioskodawczyni ma prawo do otwarcia nowego okresu zasiłkowego od dnia 12 kwietnia 2012r.

W wydanej w dniu 11 lutego 2013r. opinii biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawczyni min. zmiany zwyrodnieniowe – dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego z nawracającym zespołem bólowym, zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych, stan po wszczepieniu endoprotezy całkowitej biodra prawego. Zdaniem biegłych sądowych niezdolność do pracy wnioskodawczyni od dnia 13 stycznia 2012r. do 27 lutego 2012r. nie ma związku z niezdolnością do pracy orzekana od dnia 12 kwietnia 2012r. do 10 października 2012r., gdyż była spowodowana inną jednostką chorobową. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawczyni począwszy od dnia 12 kwietnia 2012r. ma prawo do otwarcia nowego okresu zasiłkowego.

Dowód: opinia biegłych sądowych z dnia 11.02.2013r. – k. 25 akt.

Wnioskodawczyni zgodziła się z wydaną w sprawie opinią biegłych sądowych.

Z wydaną w sprawie opinią zgodziła się strona pozwana.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni jako uzasadnione należało uwzględnić.

W świetle art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r., nr 77, poz. 512), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 8 i 9 przedmiotowej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy nie dłużej jednak niż przez okres 182 dni a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą - nie dłużej niż przez 270 dni. Do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekroczyła 60 dni.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 cyt. ustawy do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art.6 ust. 2. W niniejszej sprawie nie zachodzi sytuacja z art.6 ust. 2.

Z literalnego brzmienia cyt. art.9 wynika, że do okresu zasiłkowego w ilości 182 dni wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Przy czym wykładnia językowa prowadzi do wniosku, że doliczaniu podlegają okresy niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym. Do okresu zasiłkowego nie wlicza się niezdolności do pracy, które spowodowane są inną jednostką chorobową. Ubezpieczony ma prawo do otwarcia nowego okresu zasiłkowego z powodu niezdolności do pracy powstałej przed upływem 60 dni, z tego powodu, że jest to nowa niezdolność do pracy powstała z powodu innego zdarzenia. Takie stanowisko w wielu sprawach będących przedmiotem postępowań sądowych zajmuje strona pozwana, również i w tej sprawie. Wydział merytoryczny strony pozwanej w dniu 10 września 2012r. zwrócił się do Lekarza Orzecznika ZUS o wydanie opinii czy niezdolność do pracy wnioskodawczyni za okres od 13 stycznia 2012r. do 27 lutego 2012r. ma związek z niezdolnością orzeczoną za okres od 12 kwietnia 2012r. do 10 czerwca 2012r. Lekarz Orzecznik uznał, że niezdolności te mają ze sobą związek i uznał, że brak jest podstaw do otwarcia od dnia 12 kwietnia 2012r. nowego okresu zasiłkowego.

Jak wykazało jednak przeprowadzone przed Sądem postępowanie dowodowe niezdolność do pracy od dnia 13 stycznia 2012r. do 27 lutego 2012r. nie ma związku z niezdolnością orzeczoną od dnia 12 kwietnia 2012r. i niezdolności te spowodowane są innymi jednostkami chorobowymi.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd dał wiarę w całości przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności. Nadto Sąd przyznał przymiot wiarygodnej opinii sporządzonej w toku niniejszego postępowania przez biegłych sądowych chirurga ortopedę i neurologa, albowiem w ocenie Sądu wskazana opinia została sporządzona w sposób kompleksowy i rzetelny oraz uwzględniła całość zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz zasady doświadczenia życiowego. W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłego.

Jak wynika z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wnioskodawczyni M. M. przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresie od 123 stycznia 2012r. do 27 lutego 2012r. i następnie od 12 kwietnia 2012r. do 10 października 2012r. z powodu różnych schorzeń określanych różnymi jednostkami chorobowymi.

Biegli wskazali, że począwszy od dnia 12 kwietnia 2012r. wnioskodawczyni miała orzeczoną niezdolność do pracy z powodu z zmian zwyrodnieniowych bioder M16. W okresie od 13 stycznia 2012r. do 27 lutego 2012r. powodem orzekanej niezdolności do pracy był przewlekły zespół bólowy kręgosłupa na tle zaawansowanych zmian zwyrodnieniowo – zniekształcających kręgow. Zdaniem Sądu opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawczyni.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości

specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawczynie.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczynie. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Tym samym, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 16 października 2012 roku w ten sposób, że przyznał wnioskodawczynie prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 26 sierpnia 2012 roku do dnia 10 października 2012 roku i nadal.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl § 3 tego przepisu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego wnioskodawcy Sąd orzekł na podstawie § 12 ust 2 zw. z § 2 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002, Nr 163, poz.1349 ze zm.).

Sprawa o prawo do zasiłku chorobowego jest sprawą z ubezpieczenia społecznego, do której mają zastosowanie przepisy § 12 ust 2 zw. z § 2 ust 2 cyt. rozporządzenia. Sąd uwzględniając rodzaj i stopień zawichości sprawy oraz związany z tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika wnioskodawcy zasądził koszty zastępstwa procesowego w kwocie 120 złotych podwyższając kwotę wynagrodzenia minimalnego do jej dwukrotności.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.